

Čís. 5395.

Trestna zodpovednosť podnikateľa za úraz, nepostaral-li sa dostatočne o to, aby bol nepovolaným osobám znemožnený prístup ku strojovému zariadeniu podniku.

(Rozh. zo dňa 8. októbra 1935, Zm IV 338/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. T., obžalovanému pre prečin podľa § 310, odst. 2 tr. z., vyhovel zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zastupiteľstva, podľa § 33, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudok vrchného súdu z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p. a uznal obžalovaného vinným prečinom ťažkého poškodenia tela z nedbalosti podľa § 310, odst. 2 tr. z., ktorý spáchal tým, že nezamedzil cudzím osobám prístup k transmisnému zariadeniu vodnej turbíny svojho mlyna, následkom čoho J. G. bol transmisiou zachytený a ťažko poranený, teda že svojou nedbalosťou vo svojom zamestnaní spôsobil inému ťažké poškodenie tela.

Z d ô v o d o v:

Zmätočnej sťažnosti, založenej na dôvode zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p., neľze odopreť oprávnenie. Vrchný súd zistil, že obžalovaný mal vo svojom mlyne v K. vodnú turbínu spojenú s transmisiou. Transmisný priestor je pod mlynicou v miestnosti 2 m vysokej, 12 m dlhej a 8 m širokej. Táto miestnosť má dva vchody, jeden zo dvora, opatrený železnými dvermi, ktoré boli vždy uzamknuté, druhý z mlynice; tento nie je zatvorený a je k a ž d é m u p r í s t u p n ý. Transmisia sama nie je žiadnym spôsobom chránená. Dňa 1. novembra 1933 vošiel do tejto transmisnej miestnosti 13 ročný J. G., a to v dobe, keď obžalovaný nebol vôbec v mlyne prítomný a jediný v mlyne prítomný 17 ročný učň obžalovaného bol zamestnaný a tak zabraný do práce, že príchod J. G-a ani nespozoroval. J. G. sa dostal až do transmisnej miestnosti a priblížil sa k transmisii tak, že bol ňou zachytený a okrutný, takže mu boli zlomené obe ruky a zapríčinené početné odreniny na celom tele, ktoré zranenia vyžadovaly dobu hojenia cez 8 i 20 dní.

Nebezpečnosť transmisného strojového zariadenia je všeobecne známa a bola známa aj obžalovanému, čo plynie z toho zistenia vrchného súdu, že obžalovaný zakazoval chlapcom, ktorí do mlyna chodili, prístup ku transmisii. Z tohoto zistenia však plynie aj to, že obžalovaný vedel, že do mlyna dochádzajú mladí chlapci a že môžu sa dostať až ku transmisii, prez to však krome zmieneného zákazu neučinil žiadneho opatrenia, aby prístupu týchto chlapcov ku transmisii zabránil, hoci sa sám vo mlyne nezdržoval, zamestnávajúc sa provozom autotaxi, a vedenia celého mlyna sveril 17 ročnému učňovi.

Na základe uvedeného treba však už usudzovať na nedbalosť obžalovaného, ktorá je v príčinnej súvislosti so zranením poškodeného, lebo

opatrenie učené obžalovaným nelze označiť za dostatočné, aby bolo zabránené každému úrazu. Vrchný súd poukazuje na znalecký posudok, podľa ktorého nie je potreba urobiť pri transmisii zvláštne zariadenia na ochranu života a telesnej bezpečnosti osôb, keď je transmisia vo zvláštnom dostatočne veľkom priestore, kde niet iného strojového zariadenia a kde sa nekonajú žiadne iné práce, pokiaľ taký priestor je zatvorením učený neprístupný pre osoby v podniku nezamestnané. Také opatrenie však obžalovaný neučinil, lebo — ako bolo už uvedené — transmisný priestor bol mlynicou každému prístupný. Nerozhodné je, že tento priestor bol určený len pre zamestnancov mlyna a nie pre osoby cudzie, keď nebolo učené žiadne opatrenie, aby cudzie osoby nemohly tohoto vchodu použiť. Za také dostatočné opatrenie nelze najmä považovať to, že obžalovaný sveril vedenie mlyna a dohľad nad ním 17 ročnému učňovi, lebo tu išlo len o učňa, teda o osobu neoboznámenú ešte dostatočne s celým vedením podniku a nevhodnú k tomu už pre mladistvý vek menovaného učňa, ktorý nemohol byť obžalovanému dostatočnou zárukou, že cudzím osobám skutočne bude zabránený prístup k nebezpečnému miestu. Obžalovaný mal byť tým opatrnejší, keď vedel, že za učňom dochádzajú do mlyna mladí chlapci, čo plynie z toho už uvedeného zistenia, že im zakazoval prístup k transmisii. Či medzi týmito napomínanými chlapcami bol aj poškodený, a či aj on bol na nebezpečnosť prístupu k transmisii zvlášť upozornený, nebolo zistené, avšak ani v prípade, že sa tak stalo, nebol by ústny alebo písomný zákaz dostatočným opatrením, lebo pri známej neposlušnosti a všetočnosti mladých chlapcov nepostačí taký zákaz, ale treba urobiť vhodné opatrenie, aby zákaz nemohol byť prestúpený.

Obžalovaný si mohol preto pri náležitej dbalosti uvedomiť, že v prípade odvrátenia pozornosti učňa, ktorému sveril dohľad nad mlynom, alebo v prípade jeho zamestnania na inom mieste môžu sa k transmisii priblížiť cudzie osoby a môžu byť ňou zachytené a zranené, prez to však neučinil žiadne opatrenie, aby tejto možnosti zabránil. Konal preto nedbale. Keďže táto nedbalosť obžalovaného prejavila sa pri jeho zamestnaní a mala za následok ťažké zranenie J. G-a, je daná skutková podstata prečinu podľa § 310, odst. 2 tr. z. tak po objektívnej, ako aj po subjektívnej stránke. Bolo preto treba vyhovieť dôvodnej zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zastupiteľstva, z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p. zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a uznať obžalovaného vinným uvedeným prečinom.

Čs. 5396.

Škodou na majetku ve smyslu § 197 tr. z. je pouze škoda, znamenající jeho z m e n š e n í, nikoli však to, že se majetek neplacením úroků nezvětšil.